

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. juni 2014
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0030-2241
Dok.: 1184659

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1087 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V).

Karen Hækkerup

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1087 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Idet det fremgår af forbrugerrettighedsdirektivets (2011/83/EU) præambel 19, at forbrugeren har fortrydelsesret ved aftaler om digitalt indhold, medmindre forbrugeren har givet sit samtykke til, at leveringen i medfør af aftalen påbegyndes inden fortrydelsesretten udløber, og har anerkendt, at vedkommende dermed vil miste sin fortrydelsesret, og idet det fremgår af direktivets artikel 16, litra m (undtagelser fra bestemmelserne om fortrydelsesret/afkald på fortrydelsesret ved levering af digitalt indhold), at medlemsstaterne må ikke give mulighed for at udøve fortrydelsesret fsva. levering af digitalt indhold, hvis udførelsen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at forbrugeren dermed mister sin fortrydelsesret, og idet det følger af artikel 7, stk. 2, at den erhvervsdrivende skal give forbrugeren en bekræftelse på forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse, bedes ministeren oplyse, hvorledes dette hænger sammen i forhold til kravet i lov om forbruger aftaler (lov nr. 1457 af 17/12/2013) § 10, stk. 2, § 13, stk. 2, samt hvorledes man forestiller sig, at den erhvervsdrivende i praksis skal sikre sig en kopi af forbrugers samtykke samt give forbrugeren en kopi inden udførelsen af f.eks. en film eller musik påbegyndes digitalt, og samtidig bedes ministeren i den forbindelse oplyse, om direktivet er implementeret på samme måde i Norge og Sverige, så det er en forudsætning for afkald, at forbrugeren modtager en kopi af sit udtrykkelige samtykke, inden leverancen kan påbegyndes.”

Svar:

1. Det følger af forbrugerrettighedsdirektivets artikel 16, litra m, at forbrugeren ikke har fortrydelsesret i forbindelse med aftaler om levering af digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, hvis udførelsen af aftalen er påbegyndt med forbrugers udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at vedkommende dermed mister sin fortrydelsesret.

I forhold til aftaler, der indgås uden for den erhvervsdrivendes forretningssted, følger det af direktivets artikel 7, stk. 2, at den erhvervsdrivende skal give forbrugeren en kopi af den underskrevne aftale eller bekræftelse af aftalen på papir, eller – hvis forbrugeren samtykker hertil – på andet varigt medium, herunder hvor det er relevant bekræftelsen af forbrugers forudgående samtykke og anerkendelse, jf. artikel 16, litra m.

Er der tale om fjernsalgsaftaler, følger det af direktivets artikel 8, stk. 7, at den erhvervsdrivende inden for rimelig tid efter aftaleindgåelsen og senest

ved levering af varen eller før leveringen af tjenesteydelsen påbegyndes, skal give forbrugeren en bekræftelse af den indgåede aftale på et varigt medium. Bekræftelsen skal indeholde de i artikel 6, stk. 1, nævnte oplysninger, hvis forbrugeren ikke allerede har modtaget disse på varigt medium, samt hvis det er relevant bekræftelse af forbrugers forudgående samtykke og anerkendelse, jf. artikel 16, litra m.

2. Forbrugerrettighedsdirektivet er gennemført i dansk ret ved bl.a. lov nr. 1457 af 17. december 2013 om forbruger aftaler (herefter forbruger aftaleloven).

Efter forbruger aftalelovens § 18, stk. 2, nr. 13, har forbrugeren ikke fortrydelsesret, hvis forbrugeren udtrykkeligt forudgående har givet sit samtykke til, at udførelsen af en aftale om levering af digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, påbegyndes inden fortrydelsesfristens udløb, og forbrugeren har anerkendt, at vedkommende dermed mister sin fortrydelsesret.

Ordlyden af § 18, stk. 2, nr. 13, svarer til ordlyden i direktivets artikel 16, litra m.

Det følger endvidere af forarbejderne til loven, at direktivets artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 7, er gennemført med henholdsvis lovens § 10, stk. 2, og § 13, stk. 2, jf. pkt. 4.4.1 og pkt. 4.4.2.2.7 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 39, folketingssamlingen 2013/2014.

Forbruger aftalelovens § 10, stk. 2, vedrører således aftaler indgået *uden for den erhvervsdrivendes forretningssted*. Af bestemmelsens 2. pkt. følger det, at den erhvervsdrivende ved indgåelsen af en aftale om levering af digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium – udover at skulle udlevere en bekræftelse af aftalen – tillige skal udlevere en kopi af forbrugers eventuelle udtrykkelige samtykke til og anerkendelse af, at denne mister sin fortrydelsesret, når udførelsen påbegyndes inden fortrydelsesfristens udløb, jf. § 18, stk. 2, nr. 13.

I forhold til *fjernsalgsaftaler* om levering af digitalt indhold følger det af forbruger aftalelovens § 13, stk. 2, nr. 2, at den erhvervsdrivende inden for rimelig tid efter indgåelsen af aftalen og senest ved leveringen af varen eller før leveringen af tjenesteydelsen påbegyndes – udover at skulle udlevere en bekræftelse af aftalen – tillige skal udlevere en kopi af forbrugers eventuelle udtrykkelige samtykke til og anerkendelse af, at denne mister

sin fortrydelsesret, når udførelsen påbegyndes inden fortrydelsesfristens udløb, jf. § 18, stk. 2, nr. 13.

Bestemmelserne i § 10, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 2, 2. pkt., medfører dermed, at en kopi af forbrugerens samtykke efter § 18, stk. 2, nr. 13, skal udleveres på varigt medium. Dog skal kopien ved aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted udleveres på papir, hvis forbrugeren ikke giver samtykke til at få den på et andet varigt medium.

Det bemærkes i den forbindelse, at begrebet ”varigt medium” er defineret i forbruger aftalelovens § 3, nr. 5, der svarer til definitionen heraf i forbrugerrettighedsdirektivets artikel 2, nr. 10. Af lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse fremgår det, at varigt medium f.eks. kan være e-mail eller sms. Samtykket efter § 18, stk. 2, nr. 13, og den erhvervsdrivendes bekræftelse heraf vil derfor f.eks. kunne ske ved hjælp af et af disse kommunikationsmidler.

Det bemærkes i øvrigt, at hverken forbrugerrettighedsdirektivet eller forbruger aftaleloven nærmere regulerer spørgsmålet om, hvornår et samtykke er udtrykkeligt. Det vil således bero på en konkret vurdering. I kravet i artikel 8, stk. 8, om, at forbrugerens anmodning skal være udtrykkelig, ligger dog et krav om, at anmodningen skal være klar og tydelig, jf. hermed pkt. 4.4.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Er forbrugerens udtrykkelige samtykke ikke meddelt den erhvervsdrivende på skrift eller på et andet varigt medium, vil den erhvervsdrivendes pligt i forhold til at bekræfte aftalens indhold omfatte en pligt til at bekræfte modtagelse af et sådan udtrykkeligt samtykke.

3. Til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, der vedrører Norges og Sveriges gennemførelse af bestemmelserne i direktivets artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 7, og artikel 16, litra m, har Justitsministeriet anmodet de norske og svenske myndigheder om oplysninger.

Når disse oplysninger foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til denne del af spørgsmålet. Det bemærkes i den forbindelse, at tilvejebringelse af oplysninger fra andre lande erfaringsmæssigt kan være tidskrævende. Det må derfor forventes, at der kan gå nogen tid – eventuelt flere måneder – før de ønskede oplysninger foreligger.